

Letna naročnina znaša Din 40.—. Uredništvo in u prava v Ljubljani, Selenburgova ulica št. 3/I. Račun pri Poštni hranilnici št. 16.160. Rokopisov ne vračamo! Telefon št. 21-09.

Leto V.

Ljubljana, dne 1. junija 1936.

Štev. 16.

Vrenje v Palestini

Dogodki na daljnem vzhodu angleškega imperija so stopili v ozadje spričo vrenja, ki se je pojavilo v angleških kolonijah v sosesčini Sredozemskega morja. Ta del angleške interesne sfere, ki vsled svoje zemljepisne lege predstavlja vrata v vse ostale kolonije na vzhodu, je vsled tega svojega svojstva eden najbolj občutljivejših in mu tudi posveča angleška kolonialna politika prav posebno pozornost.

Do neke meje so se ti dogodki v Londonu predvidevali in to je bil tudi eden izmed vzrokov zadržanja Anglije napram italijanskemu okupacijskemu pohodu v Abesinijo. Nacionalno gibanje v Egiptu, ki že skozi leta ne popusti napram Angliji, stalna napetost med Arabci in tihi, železno vztrajni Britski Japonske s svojim široko razpredenem in stalno naraščajočim gospodarskim vplivom v teh pokrajinah — vse to je ustvarilo vse prej kot ugodna tla v teh angleških kolonijah, da bi mogle brez odmeva spremljati v svoji sosesčini dogodke, kot so se odigravali v Abesiniji.

Oni, ki so predvidevali vse to, se niso zmotili. Voja v Abesiniji je bila v polnem razmahu, ko so se v Egiptu pojavljali znaki odločnega odpora proti Angliji. To gibanje nacionalistov v Egiptu se je v nemali meri pripisovalo tudi Italiji, kateri se je tudi javno očitilo, da skuša z ustvarjanjem zmede v Egiptu izvršiti pritisk na Anglijo in jo pripraviti do tega, da popusti v svoji politiki, predvsem po zahtevah po sankcijah.

Komaj so se ti nemiri poglobili, so nastali novi in v mnogo večji obliki med Arabci v Palestini. Zunanji vzrok, oz. povod temu uporu je angleška kolonialna politika, ki na neprikrit način favorizira židovski element v Palestini. Prav v zadnjem času je angleški komisar zopet zvišal kvoto židovskih izselencev v Palestino, s čemer so se čutili Arabci bistveno prizadeti. Par tisoč Židov sicer ne pomeni za tako pokrajino mnogo. Ali če te par tisoč Židov živa vso podporo, moralno in materijalno, od oblasti na škodo domačinov, je vsak priseljenec izmed teh velika opasnost za domači element.

Vendar pa je bil ta poslednji korak angleških oblasti v korist Židov le povod za izbruh nemirov, ki so se že dolgo časa pripravljali. Poročila, ki prihajajo iz Palestine, govore o široko razpredenem uporu, ki je zajel tudi vsa beduinska plemena tako puščavska, kakor tudi ona iz Transjordanije. Ta beduinska plemena, ki so v svetovni vojni napravila neprecenljive usluge Angliji s tem, da so se postavila na njeno stran proti Turčiji in zadale Turčiji v tej vojni enega izmed najhujših udarcev, so doživle globoko razočaranje ob sklepanju miru. Obljube, ki jim jih je dal v imenu Anglije znameniti polkovnik Lawrence, Anglija ni izpolnila in vse žrtve, ki so jih ta plemena v svetovni vojni doprinesla, so bila zaman. Polkovnik Lawrence se je vsled tega dejstva čutil osebno toliko prizadetega in razočaranega, da se je umaknil iz javnega življenja v zatišje. Nezadovoljstvo med Beduini je stalno telo in je prišlo sedaj do izbruha s tem, da so se pridružili palestinskim Arabcem pri njihovem gibanju.

Kljub temu pa ti nemiri za enkrat še ne predstavljajo posebne opasnosti. Organizacija angleške kolonialne uprave, nesposobnost domačinov sprovesti organizacijo upora v večjem obsegu kakor tudi nešteti spori, ki obstoje in se podedujejo iz roda v rod med temi plemeni, onemogočajo vsak večji pokret domačinov proti kolonialnim oblastem. Vsled tega tudi v tem primeru ni pričakovati večjih dogodkov v Palestini. Pač pa je to vrenje znova pokazalo Angliji, da ne gre favorizirati židovski element v toliki meri na škodo domačinov, ako se hoče v bodoče izogniti sličnim dogodkom, ki bi mogli, ako bi se stalno ponavljali, vendarle napraviti veliko škodo angleškemu imperiju.

Ob dvanajestletnici

Dne 1. junija 1924. je napravila Organizacija Jugoslovenskih Nacionalistov izlet v Trbovlje. Na tisoče nacionalistov je privrelo ta dan v ta kraj, da sredi te takrat komunistične domene manifestira jugoslovensko misel ter vlije poguma vsem onim, ki so živeli v tej črni dolini pod neposrednim terorjem takrat na višku svoje moči in borbenosti nahaajočega se komunizma. Uredil se je sprevod, na čelu godba, orjunaške zastave in čete nacionalistov v krojih. Komaj so se približali kraju, kjer miso hoteli drugega kot manifestirati na popolnoma korekten način svojo jugoslovensko misel, so počili strelji. Organizirana komunistična banda je izvršila ta napad, žrtve tega napada so bili trije mladi nacionalisti: Boltauzer Zarko, Slajpah France in Znidaršič Stanko.

Ta hip še polni prekipeljavajočega življenja, navdušeni borci za kralja, državo in jugoslovenski narod so se zrušili pod strelji. Njih zadnji pogledi so bili uprti v jugoslovenske prapore Orjune, njih zadnje besede so pozivale brate — nacionaliste, naj ne klonajo, marveč naj gredo preko vseh ovir in preko vseh žrtev dalje, dokler ne bo dosežen končni cilj: Edinstvena, res jugoslovenska, vsem dobrim Jugoslovenom pravična Jugoslavija.

Dvanaest let! Ni to mnogo v življenju posameznika, še manj znači 12 let v normalnih razmerah za narode in države. Kako dolga pa je ta doba, koliko razveseljivih in koliko žalostnih dogodkov vsebuje v razvoju mladega naroda, kot je jugoslovenski, zlasti pa v razvoju, ki se vrši v tako težkih, naravnost obupnih prilikah, kot jih preživlja vseh teh dvanaest let naš narod! Pa je kljub vsemu temu ostala jugoslovenska misel zvezda vodnica vsega našega življenja in bitja. Koliko je bilo poskusov izpodkopaati to misel in jo poiskati nadomestilo v raznih defetističnih in separatističnih geslih in načrtih. Polna štiri leta po 1. juniju 1924 je razbesnelo partizanstvo uničevalo temeljno misel jugoslovenske ideologije: medsebojno spoznavanje in spoštovanje ter krepitev bratstva med posameznimi deli jugoslovenskega naroda. Ne ujedinevanju, marveč razjedinevanju jugoslovenskega naroda je bilo posvečeno vse delo takratnih političnih partij in njihovih voditeljev. Prišel je 6. januar 1929, ko je blagopokojni Kralj v svojem zgodovinskem manifestu označil misel, za katero so delovali in trpeli resnični jugoslovenski nacionalisti že davno prej in za katero so padli 1. junija 1924 v Trbovljah bratje Boltauzer, Slajpah in Znidaršič, kot temelj vsega bodočega razvoja jugoslovenskega naroda. Čim je to storil, je bil tudi on zapisan smrti. Od 6. januarja 1929 dalje so se zbirali in pripravljali zakleti sovražniki naše države, ki so se dobro zavedali, da znači dosledno provajanje jugoslovenske miselnosti konec vseh njihovih na propast tega naroda in te države usmerjenih načrtov. Od 6. januarja 1929 dalje se začeljanjo v tu — in inozemstvu one strašne priprave, ki so dosegle svoj tragični zaključek 9. oktobra 1934 v Marseju, ko je padel za jugoslovensko misel tudi On, ki je dvignil to misel tako visoko ravno zato, da bi se je ne smele in ne mogle nikdar več dotakniti umazane roke partizanov.

Treba je bilo največjega idealizma in optimizma, da se po tem strahotnem dnevu ni zrušila vera v jugoslovensko misel. Drug za drugim so se javljali in napravljali iz te misli predmet političnega kupčevanja. Drug za drugim so prihajali in si brisali svoje roke v krasne barve jugoslovenske trobojke, drug za drugim so si poskušali prilastiti to trobojko kot svojo zasebno last in postati kot zastavonoše te trobojke vodje naroda in države. Ni čudno, če je toliko dobrih nacionalistov klonilo svoje glave in se vdalo prepričanju, da jugoslovenska misel vsaj trenutno še ni izvedljiva v praksi, da se je treba prilagoditi trenutnim političnim razmeram in sodelovati z raznimi separatističnimi pokreti, češ da se da n. pr. tudi preko federalizma priti do resničnega jugoslovenstva. Mnogo bolj čudno je to, da je kljub vsemu temu ostalo še toliko jugoslovenskih nacionalistov, ki verujejo v jugoslovensko misel, se zavedajo, da je 6. januar 1929 postavil nerazrušljive in nespremenljive smernice vsemu bodočemu razvoju našega naroda in naše države in so vsled tega prepričani, da bodo propadli drug za drugim vsi oni, ki mešetarijo s tem 6. januarjem 1929 in z jugoslovensko mislijo.

Bodite pa kljub temu mirni! Vaš svetel vzgled vodi še toliko iskrenih jugoslovenskih nacionalistov, da se ne bo nikdar in nikomur posrečilo uničiti jugoslovensko misel in s tem tudi to našo nacionalno državo, ki je niso ustvarile naše partije s svojimi voditelji, marveč je nastala kot plod nešteti žrtve padlih na bojnih poljanah. Močni so temelji te naše države, treba jih je pa vedno še izgrajevati in

spopolnjevati. Ker pa obstoje ti temelji iz kosti in krvi tekom stoletij padlih žrtve, je bilo treba tudi še po 1. decembru 1918 in bo treba tudi še v bodočnosti krvavih žrtve. Vi trije, Zarko, France in Stanko, ste že žrtvovali svoja življenja za okrepitev jugoslovenskih temeljev naše države. Bodite prepričani, da živi danes in bo živelo vedno dovolj Jugoslovenov, ki bodo pripravljani storiti isto in bodo to tudi delali, dokler ne bo izgrajen do skrajne popolnosti ta jugoslovenski temelj.

Cim več sovražnikov, tem več žrtve, tem več pa tudi časti in slave. To je naše geslo,

Vsem krajevnim organizacijam Narodne Odbrane

Letošnji kongres Narodne Odbrane se vrši v dneih 28. in 29. junija 1936 v Krajujevcu, tekom kongresa se bodo poklonili vsi udeleženci na Oplencu spominu Blagopokojnega Viteškega Kralja Aleksandra I. Ujedinitelji.

V smislu pravil ima vsaka krajevna organizacija Narodne Odbrane pravico poslati na kongres le po enega delegata, ki je polnopraven član kongresa z aktivno in pasivno volilno pravico. Ta delegat mora biti v smislu čl. 23/5 pravil izvoljen na sestanku vseh izvršilnih članov dotične organizacije. O tem sestanku se mora napraviti zapisnik, v katerem so navedena imena vseh prisotnih izvršilnih članov, poleg tega pa tudi datum in številka, pod katero so bili dotični izvršilni člani na naš predlog potrjeni od Središnjega odbora v Beogradu. Kjer posamezne organizacije še niso izvolile teh delegatov in njihovih namestnikov, naj predsedniki takoj skličejo sestanke svojih izvršilnih članov in naj postopajo v smislu gorenjih navodil. Do 7. junija t. l. nam morajo vse organizacije prijaviti svoje delegate in njihove namestnike ter nam sočasno poslati zapisnike o

s tem geslom gremo za Vami, svojimi nepozabnimi brati — trboveljskimi mučeniki. Ko dobite šele po dvanajestih letih skromen spomenik na svoje grobove na pokopališču Sv. Križa, vedite, da je to ne le zunanji znak naše zvestobe Vam kot nosilec in žrtvam jugoslovenskega nacionalizma, marveč tudi zunanji znak naše trdne odločnosti, da ne klonemo in da ne bo zmanjkalo nikdar jugoslovenskih nacionalistov, ki so in bodo vsak čas pripravljeni pasti na braniku jugoslovenske misli. Zdravo, bratje Zarko, France in Stanko!

njih izvolitvi. Na poznejše prijave se ne bomo mogli ozirati, ker moramo mi sami prijaviti vse delegate Središnjemu odboru do 8. junija t. l.

Razen delegatov potujejo lahko na kongres tudi drugi aktivni člani Narodne Odbrane, seveda le kot opazovalci in ne da bi imeli pravico udeleževati se debate, stavljati predloge, voliti in biti voljeni.

Vsi delegati in člani potujejo na lastne stroške, izkaznice za znižano vožnjo dobe le oni, ki se pravočasno prijavijo.

Posebej opozarjamo, da morajo prineseti na kongres vsi delegati naših organizacij oziroma, če so delegatje zadržani, njih namestniki pisma na pooblastila svojih organizacij.

Z ozirom na dneve, ki jih preživljamo, ima ta kongres še praj posebno važnost ter pozivamo vsled tega vse naše organizacije, da se kongresa zanesljivo udeležijo po svojih delegatih. Do 7. junija t. l. naj nam sporoče naše organizacije tudi vse predloge, ki naj pridejo po njih mišljenju na dnevni red kongresa.

Oblastni odbor Narodne Odbrane.

Duhovna kriza

Duhovna kriza! Beseda sama zveni že kot obsodba in to predvsem obsodba mladine. Mladina ni več zvesta idealom, ki so vodili starejšo generacijo. Zgradila in osvojila si je nove ideologije, ki so rasle po vojni kot gobe po dežju in katerih rast so negovali in pospeševali gospodarska kriza in pojavi, ki so z njo v zvezi. Mladina lomí s tradicijo, uvaja svojo miselnost in skuša z njo oblikovati novega, sodobnega človeka in novo življenje. Borba, ki jo vodi, je neizprosna in brezobzirna, v njej se rušijo duhovne vrednote, ki bi morale ostati nedotakljive. Čast, nacionalni ponos, zavest dolžnosti do nacionalne zajednice, značajnost itd., vse to so pojmi, ki vedno bolj blede in groze, da utonejo v poplavi novih importiranih, ki nimajo z našim človekom ničesar skupnega in se nikdar ne bodo zakoreninili v naši zemlji. To, kar je bilo našim očetom svetinja, izhodišče in žarišče življenjskih smernic, je marsikdaj mladini ničvedno, za sodobno življenje neporabno oziroma neprimerno blago.

Iz tega izhaja miselnost, ki nam je nerazumljiva in skrajno škodljiva za naše duhovno življenje. Vendar pa je tako gledanje tega problema nepravilno in tudi površno.

Predvsem je treba ugotoviti, da ta mladina ni izšla iz sebe, niti ni dobila iz sebe pogojev za svoje duhovno življenje. Ta mladina je kot vsaka imela svojo vzgojo, ki jo je prejela od starejše generacije. Kakšna pa je bila ta vzgoja, ki jo je imela mlada generacija? Ali je mlada generacija prejela od starejše dobrote, za katere bi ji morala biti hvaležna? Ali je z njo postopala tako, da more zahtevati od nje vso toploto in srce? Ali moremo pričakovati od nje, da se bo vstopila v starejši generaciji odkrito, brez predsodkov in s polnim zaupanjem?

Kaj pa je videla ta mlada generacija v dobi svojega zorenja, ko so se vsi dojmi globoko rezali v njeno dušo? Koristolovstvo, korupcija, strahotno gazenje človeškega dostojanstva, vzpenjanje na položaje preko trupel, hlastanje za zlatom, prostituiranje v najogabnejših oblikah za dosego materijalnih dobrin, človeka nevredne geste — kamorkoli je obrnila oči!

In kaj je doživela, ko ji je dozorela pravica do samostojnega življenja? Našla je prazno, opustošeno polje, znašla se je na cesti brez posla in brez kruha. Pripravila se je za življenje, izpolnila je vse zahteve, pa ostala prevarana praznih rok in brez upa na boljše čase.

Ali moremo zahtevati ljubezni in spoštovanja od otroka, kateremu smo dali življenje, pa mu nismo omogočili, da se prebije skozi življenje na način, ki je dostojen človeka? Ali moremo pričakovati od mlade generacije simpatij, če ji nismo omogočili človeku primerne življenja? Kdo nosi krivdo za stanje, ki vlada v zemlji? Mlada ali stara generacija? Govoriti o idejah in pokazati, kako se živi po njih na način, kot je to pokazala starejša generacija, je najboljši način, da se te ideje osvobodijo in onemogočijo pri vsakomur, komur ideja ni predmet izkoriščanja, temveč nedotakljiva svetinja in življenjska vodnica.

Kdo je torej kriv današnje miselnosti mlade generacije? Ako bi ta generacija videla pri starejši dokaze nesebičnega odrekavanja v korist sočloveku, poštenost v javnem in zasebnem življenju, vpoštovanje vseh tistih vrednot, ki so tako svežo zapisane na čistu starejših, ako bi našla sebi pot v življenje odprto in uživala podporo pri svojih prvih korakih, ako bi našla res srce, ki bi ji jih morala najti, bi ta mladina ne bila zapadla duhovni krizi. Duhovna kriza mladine je le posledica krize srca starejše generacije. To spoznanje dozoreva vedno bolj v mladini in to spoznanje je samo po sebi že tudi pot k ozdravljenju.

Od mladega, zdravega in nepokvarjenega človeka ne moremo pričakovati drugega kot to, kar se danes v njem dogaja. Mlada generacija ni videla gigantske borbe poštenosti, pravice, časti in ponosa proti nasilju in krivici in ni videla ogorčenih žrtve, ki so padle v tej borbi. Kljub temu pa bo našla pot v sebi. Preteči mora čas, da iz te zdrave in nepokvarjene mladine privre na dan elementarna čistost slovenske duše in se vzbuji v njej sila, ki jo bo pognala v obrambo tistih nacionalnih vrednot, ki so gnale v borbo in zmago tudi njih očete.

Radi jasnosti

Dne 24. maja t. l. se je vršila v Ljubljani banovinska skupščina JNS, na kateri je bilo izvoljeno novo banovinsko vodstvo. S to skupščino, ki ni prinesla prav nič novega, temveč le staro nekoliko prepleskano izdajo, bi se ne bavili, da ni v zvezi z njo izšlo poročilo, ki vsebuje sledečo trditev: »Današnje zborovanje pa je bilo najčistejši izraz popolne solidarnosti ter resnične bratske sloge nacionalnih vrst in hudo so se zmotili vsi oni, ki so snovali svoje politične kombinacije na osebnih razlikah in različnih stališčih v pogledu taktike. Res pa je tudi, da se je v dobi hude preizkušnje, ki jo je preživela JNS v teku zadnjega poldrugega leta, marsikaj izčistilo in mnogo tistih, ki so zgolj iz politične špekulacije bili poprej v vrstah JNS in delali tam združbo, se je preselilo v drug tabor.«

Ta izjava je prišla v poročilu o tej banovinski skupščini v »Jutru« in »Slovenskem Narodu«. Poznamo potek zborovanja, vemo tudi, da je treba poročila o takih sestankih olepšati, da se prikaže čim bolj ugodna slika. V to svrhu je pač treba pisati o velikem navdušenju, o popolni enodušnosti pri volitvi novega odbora, o brezkompromisni volji nacionalnih ljudi v Sloveniji in podobno.

Mogoče bi bila v drugih okolščinah taka izjava stvari koristna. V današnjih razmerah v naši banovini se nam pa zdi vsaj depasirana, da ne rabimo drugega izraza.

Predstavnikom JNS bi moralo biti že vendar jasno, da ne predstavljajo niti od daleč vseh naprednih in nacionalnih elementov v Sloveniji. O moči današnje JNS je težko govoriti, ker manjka vsaka solidna podlaga za ocenitev te moči. Dve leti je minulo, odkar je JNS v Dravski banovini pokazala zadnji javni nastop in s tem svojo moč. Ako so se danes po dveh letih zbrali predstavniki nekdanje JNS iz posameznih srezov, to še dolgo ne pomeni, da se mase, ki so bile nekdanj organizirane v vrstah JNS, še danes nahajajo v njej. Velika večina pristašev JNS v naši banovini se je deloma iz oportunističnih razlogov, deloma pa vsled globokega in upravičenega razočaranja, ki ga je doživela nad svojimi voditelji, umaknila iz vrst JNS in tudi v bodoče nima niti namena niti volje dati svoje zaupanje znova stranki, ki jih je tako globoko razočarala. Ako torej danes ti gospodje kljub temu dejstvu govore o popolni solidarnosti in resnični bratski slogi nacionalnih vrst v Sloveniji, potem so v veliki zmoti in snujejo svoje politične kombinacije na nezdravi podlagi. JNS v Dravski banovini ima sicer močan tisk ali široki krog čitateljev teh časopisov še danes ne predstavlja strnjene vrste JNS. Moč organizacije kot take je danes prav tako velika neznanka, kakor je moč Ljotičevega ali Hodžerovega pokreta, da omenimo le one politične formacije v Dravski banovini, ki slone na isti ideologiji, kakor JNS in se smejo po obstoječih političnih zakonih javno udeleževati.

Da je temu tako, dokazujejo občinske volitve, ki so se v zadnjem času vršile po naši banovini in kjer JNS ni postavila niti ene izrazito svoje liste. Voditelji JNS so se prav dobro zavedali, da je firma, ki jo zastopajo, med narodom tako nepriljubljena in onemogočena, da bi bilo na njeni listi nemogoče zbrati glasove vseh nacionalnih volilcev. Vsled tega so se raje poslužili raznih gospodarskih naslovov ter delali kompromise z vsemi naprednimi elementi, ki pa s tem nikakor še niso pristali na kako ožje sodelovanje z JNS. Poleg občinskih volitev pa nam je najboljši dokaz pravega stanja nedelavnost banovinskega odbora, ki doslej ni imel nobenih večjih sestankov svojih pristašev iz razloga, ker si voditelji niso želeli slabo obiskanih sestankov.

Dejstvo je torej, da je ogromna večina nekdanjih pristašev JNS izven njenih vrst in čaka v ozadju neopredeljena in tudi brez volje, da se ponovno opredeli. V imenu onih jugoslovenskih nacionalistov, ki stojijo izven političnih partij in tudi za bodoče nimajo namena pridružiti se tej ali oni politični partiji ter tvoriti le del mase, na katero se opirajo voditelji, kadar jim cveto nade in kadar sede v širokih foteljah, pa je zapuščen, kadar se voditeljem kaj spotakne in niso več podloženi z mehkiimi blazinami, moramo zavzeti popolnoma jasno stališče napram uvodoma citiranemu poročilu. Poznamo program JNS in priznavamo vso njegovo lepoto. Vemo pa, da je ves ta program od prvih začetkov JNS ostal na papirju in da v praksi še nikdar in nikjer ni bil izvajal. Vemo tudi, da se je nahajalo v vrstah JNS svoj čas, zlasti pa v letih 1932. in 1933. ogromno idealistov in da je uživala JNS takrat podporo vseh resničnih nacionalistov, ne le v naši banovini, marveč širom države. Vsi pogoji so bili dani, ogromno število discipliniranega in delavljnega članstva, mnogo ugodnejše socialne in gospodarske prilike in predvsem —

JNS je bila nova politična tvorba ter je uživala nimbus manifestacije od 6. januarja 1929 in njegovega Velikega Tvorca.

Kakšni so bili uspehi? Vodstvo je obstajalo iz kopice voditeljev, od katerih je hotel biti vsak prvi. In vsak izmed teh voditeljev — izjeme so bile zelo redke — je smatral sebe za upravičenega svojevoljno razpolagati s to organizacijo in njenim članstvom. Kljub vsem pogojem za uspešno delo, ki jih je imela stranka, ona faktično ni ustvarila ničesar oz. bore malo na gospodarskem, kulturnem in političnem polju. Eden glavnih »uspehov« JNS je stanje v državi, ki ga danes imamo, kajti nobenega dvoma ni, da bi do tega ne prišlo, če bi JNS izvršila nalogo, ki ji je bila dana in bi jo tudi lahko izvedla, če bi njeno vodstvo bilo sposobno in bi se bilo zavedalo svoje odgovornosti.

Lepo je pregrinjati plašč pozabljenja preko prošlosti posebno za one, ki bi pod ta plašč hoteli skriti lastno prošlost in se pokazati brezmadežne novorojenčke. Mi pa ne verujemo vsled tega v možnost, da bi ljudje, ki so že tolikokrat in tako jasno pokazali svojo popolno nesposobnost, mogli v tej kratki dobi svojega bivanja v zatišju postati sposobni in mogli z uspehom reševati probleme, ki tlačijo našo zemljo. Lepo je tudi, če se govori in piše danes o ogromni požrtvovalnosti tega vodstva, ki se je »prostovoljno umaknilo« le zato, da bi se ta čas izživele druge možnosti urejanja naših notranjih prilik. Ta prostovoljni umik je bil vse preveč podoben brezglavemu begu voditeljev v zatišje! Takrat se je na najbolj tragičen način pokazalo, da je imela JNS pač obilico vodi-

teljev, da pa ni imela nobenega vodstva. Brez poguma in brez elana je to vodstvo stalo ob strani in prepuščalo samemu sebi ono dobro članstvo, ki je trpelo na terenu in nosilo na svojih kožah posledice poraza svojih voditeljev.

Teh dejstev ne more pokriti nobeden še tako širok plašč pozabljenja. To so dejstva, ki bodo ogromno večino onih, ki so se sami izločili iz vrst JNS — a to ne iz oportunističnih razlogov — tudi v bodoče zadržala izven njenih vrst. Kje na svetu je vojska, ki bi še kdaj sledila generalom, ki so jo privedli po svoji lastni nesposobnosti do najtežjega poraza in jo razbito in raztepeno zapustili, da so lahko počivali v svojih udobnih domovih. Ko so se spočili, pa se hočejo isti vojski postaviti zopet na čelo ter jo voditi v mnogo težjem terenu in proti mnogo jačjemu nasprotniku v boj. Take vojske ni, jo nikjer ni bilo in nikdar ne bo in bi bilo zato bolje, da bivši in sedanjí politični generali ne računajo na njo.

Mi ne razbijamo nacionalnih vrst z objavo tega svojega stališča. Nasprotno! Ustvariti hočemo čisto situacijo že od vsega početka, da ne bo napačnih računov in kombinacij. Prav tako pa želimo, da pridejo gospodje voditelji od JNS do spoznanja in delajo le take politične račune, ki so vsaj kolikor toliko stvarni. Nam se noče novih razočaranj. Zavedamo pa se, da bo prišel trenotek, ko bo treba poseči v borbo, ki bo težka in bo zahtevala velikih žrtev. Takrat bomo tu brez vsakih sebičnih namenov na razpolago vsaki osebi in vsaki skupini, ki bo živela naše zaupanje, kajti takrat se bodo sami odstranili vsi oni, ki jim je udejstvovanje v dnevni politiki le sredstvo za doseg osebni ciljev in skakalna deska za preskakovanje iz enega režima v drugega.

Po naši zemlji

PROSLAVA ROJSTNEGA DNE PREZIDENTA DR. BENEŠA.

Dne 28. t. m. je praznovan rojstni dan čehoslovaške republike dr. Edvard Beneš svoj rojstni dan. Na pobudo jugoslovenskega odbora nacionalne tiskovne Male antante v Beogradu se je vršilo v prostorih jugoslovenskega Novinarskega združenja svečano zborovanje naših novinarjev, katerega so se udeležili tudi čehoslovaški poslaniki na našem dvoru dr. Birs in druge odlične osebnosti.

V predavanju, ki ga je imel g. Jovanović, je podčrtal predvsem markantno osebnost g. Beneša in njegovo tesno povezanost s politično zgodovino čehoslovaške. Omenil je vse njegove velike zasluge in napore za mir. Posebno je še podčrtal njegov odločni nastop pred mednarodnim forumom v obrambi interesov naše države in borbi za zadoščenje za kruto žalitev našega naroda, ki mu je bila zadana z 9. oktobrom.

Z zborovanja je bila poslana dr. Benešu pozdravna brzojavka in čestitka k njegovemu rojstnemu dnevu.

Čestitkam, ki jih je prejel te dni prezident čehoslovaške republike, se priključuje gotovo ves jugoslovenski narod z iskreno željo, da obdrži vsa topla čustva, ki jih je vedno gojil do našega naroda tudi v bodočnosti, v korist in splošno dobro bratskih in zaveznških držav.

POLJSKA IN JUGOSLAVIJA.

Zunanji minister poljske republike gospod Beck je obiskal te dni našo prestolico. Temu obisku pripisujejo vsi mednarodni krogi zelo velik pomen in ga tolmačijo na vse mogoče načine.

V svojem govoru v gardijskem domu je g. Beck izrekel med drugim tudi sledeče pomembne besede:

»Prihajam v Beograd v dne, ki so posebno težki s stališča evropske politike v dobi velikih sprememb, ki se dogajajo v strukturi življenja našega kontinenta. Tako Jugoslavija kot Poljska ne spadata v vrsto onih držav, ki bi želele v tem pravcu razvijati preveliko inicijativno. Razvoj vseh teh inicijativ je danes težko pregledati, ali globoko sem prepričan, da bosta obe naši vladi v naprej mogli presoditi, katere oblike mednarodnega sodelovanja v naših državah ne bi mogle biti sprejete.«

Ideja mednarodnega sodelovanja v korist splošnosti človeštva je na Poljskem čislana in priljubljena. Zavedamo pa se tudi dejstva, da more biti to sodelovanje le v skladu s pojmovanjem v svojih lastnih potrebah in neodvisnosti naše lastne politike. Naša vlada si je vedno prizadevala, da doseže predvsem dobro razmerje s svojimi sosedi. V mejah svojih skromnih sredstev smo upam tudi pripomogli, da se vrne ugodnejša atmosfera v mednarodno življenje. Potek dogodkov pa nas sili, da se vse živahneje zanimamo za splošnejše probleme. V zvezi s tem bomo vsekakor že v prihodnjih mesecih imeli priložnost izmenjati misli o novi strukturi Evrope. Moja vlada bo vedno z največjim zadovoljstvom sprejela sodelovanje z jugoslovensko vlado. Srečni bomo, če se bomo poleg razlik v pojmovanju raznih problemov, ki izvirajo zaradi različne zemljepisne lege, našli istih misli z Jugoslavijo.«

ŠTIRI, PET ALI ŠE VEČ OTROK.

Statistiki, zdravniki, nacionalni ekonomski in politiki si belijo glave ter se mučijo z vprašanjem nazadovanja rojstev, ki je za jelo deželo za deželo in prizadelo vse socialne plasti.

Poleg vsega, kar se da statistično zajeti za osvetljenje tega vprašanja, se pojavlja v računu neka neznanka, ki končno ne pomeni nič drugega kakor: nazadovanje naravne volje do razmnoževanja.

Iz vsega ugotavljajo, da število rojstev tudi tam ni dovolj naraslo, kjer so se razmere v zadnjih letih izboljšale in je splošna gospodarska kriza omiljena, oziroma, da število rojstev ni naraslo pri tistih, ki so vsled omiljenja krize prišli v ugodnejše življenjske razmere. Izboljšani socialni položaj nikakor še ni prinesel impulza za lažje razmnoževanje, vplival je baš obratno.

Čim bolj je v zadnjih desetletjih v ljudstvu zavladalo racionalno mišljenje in nazor, čim bolj se ljudstvo oddaljuje od naravnejšega človeškega zadržanja, tem bolj se uveljavlja konkurenca potreb tudi v zakonu in družini. Čim več se računa, tem manj je volje spravljati ljudi na svet, za katere se ne ve, kako se jih bo moglo vzgajati in dovesti človeški družbi kot koristne člane z neko večjo ali manjšo eksistenčno sigurnostjo. Dejstvo, da se vedno bolj krči število blagoslovljenih, narašča število skoraj jalovih in popolnoma jalovih družin, je v obče le povzročeno po razmerah, ustvarjenih po izrastkih mamonističnega kapitalizma, iz vidi-

A. Makarovič:

„Šumi, Marica —“

Vse polno imen korena mar — je raztresenih po slovenskem svetu. Za Jugoslovencem, ki biva ob Muri in Moravi in Marici, so ta imena tembolj zanimiva, ker je znana stvar, da je domovina Slovencev vedno ob rekah, ki jih krsti z najlepšimi, najsvetlejšimi, najljubšimi imeni, ki jih pozna. O Kultu reke v stari slovenski veri je marsikaj znanega, potrdi se pa malokdo, da bi v to češčenje rek prodrli po težki poti — rečnih imen! Tistega, kar znamo mi o svoji stari veri, je prokleto malo, vendar se v dobi nacionalnih slovenskih držav v Evropi nihče več ne meni za to — med tem, ko je na tej podlagi ostala Nemčija in na tem ponosu zida dalje svojo moč! Delitev naše države po rekah v Dravsko, Savsko itd. banovino je najboljša delitev, ki je na slovenskem jugu mogoča. Manjkata nam samo še dve reki in to sta Soča in Marica!

»Šumi, Marica, okrvavena! Slovani so ji dali to ime. »Marica«, prelepo in tajinstveno ime! Maro, Marica! Povsod sem iskal takega krajevnega imena, a ga nisem našel nikjer razen — ob Tilmentu, v zvezi z reko, ker kot vse kaže, slovi ta kraj v »Kultno pozornico« ob Tilmentu. Jan Pejser je odbil te pozornice. Na eni strani vode je gora Trarogova, na drugi strani pa hudičeva skala (Deni skok je njemu skala Deve, — hudiča). Če se naš mitolog prof. Kelemina zavzema za Devo (devico) kot žensko bitje, je upravičeno, ker je drugače neverjetno, da bi se ponavljala bajka o bežeči deklici pri vsakem takem pozorišču! Kar se tiče oseb, ki pri

Uprava »POHODA« je razposlala vsem naročnikom, ki doslej še niso poravnali naročnine za list položnice. Veliko število naših naročnikov je v polni zavesti svoje dolžnosti napram listu, ki v teh najtežjih časih vrši svojo nalogo, poravnala svoje obveznosti. One, ki doslej tega niso storili pa prosimo tem potom, da to čimprej store ter tako omogočijo redno izdajanje lista, ki živi od svojih prijateljev — naročnikov. — Naročnikom, ki kljub ponovnim opominom svojih obveznosti niso poravnali, bomo prisiljeni ustaviti list. — Uprava »POHODA«.

ka poedincev pa je ta pojav razumljiv in nekako opravičen s strahom ne le glede sedanjosti, temveč pred vsem glede bodočnosti.

Dokler ne nastanejo razmere, ki bodo opravile prevladovanje racionalnega življenjskega občutka, toliko časa v zakonu ne bo volje za razmnoževanje in populacijski računi ne bodo v redu.

ČITAJTE ŠIRITE

»POHOD«

GLASLO
JUGOSLOVENSKIH
NACIONALISTOV

tem nastopajo, je pa gotovo eno božanstvo svetlobe, sveta, življenja, tostranstva, druga pratemala, kraljestvo smrti, onostranstva! Na tej podlagi se je razvil dualizem, vera v dobrega in zlega boga! Na eni strani imamo torej pot Tilmentski sveti pozornici Sv. Vida (San Vito al Tagliamento), na drugi strani Sveto Marico (Santa Marizza). Sv. Vid je naslednik Svetovita, boga svetlega življenja, Sveta Marica pa nujna boginja onostranstva in smrti!

Boginja zemlje in podzemlja je vedno Morana. Voda morje ali reka je meja med »tostran« in »onostran«, torej element prehoda iz smrti v življenje in nazaj. Boginja podzemlja ni hudobno bitje. Smrt je nujnost in prebujenje, morda nekaj »mir« in počitek v življenju. Razen tega je boginja zemlje in podzemlja, ki vodi odpre svoje telo in rodi v izobilju. Svetovit in Morana predstavljata dve strani Boga absolutnega, ki ima vse v sebi. V onostranstvu so vsi Moranini, samo enim se godi dobro in drugi trpijo, kakor so s svojimi deli zaslužili! Morana sicer »mori«, toda smrt sama na sebi ni zlo! Bog smrti je tudi n. pr. Veles, ki vlada umrlim in je vendar dobri, prijazni bog (pastir)!

Marica je ljubkujoče ime (od Mara) — in velika narava Slovencev je svojo ljubljeno reko krstila s tem imenom! Reka je dobra mati; »mat' rodna«, ni samo Volga, ampak vsaka slovenska reka! Boginja, ki se spominja, kadar gre narod zanjo v boj, to je bolgarska Marica:

»Šumi, Marica!«

Kakor na severu, tako na jugu! Tam so hodili Slovani za boginjo v boj, z njeno sveto zastavo: Oglasi se boginja, mati rodna šumi Marica!

GOSPODARSTVO

POLITIČNI IN GOSPODARSKI UCINEK SANKCIJ

Po dogovorih, ki jih je Društvo narodov prejelo iz 49 oz. 39 držav, ki so se več ali manj ali pa nič udeleževale izvajanja sankcij in iz drugih raziskovanj moremo posneti prav zanimive zaključke.

Po uradni italijanski statistiki je znašal izvoz Italije leta 1932 in 1933 v omenjenih 49 oz. 39 držav 93 % odn. 88 %, nje uvoz iz omenjenih držav pa 92 % odn. 875 %. V letu 1936 se je italijanski izvoz napram razmeram v prejšnjem letu nenadoma zmanjšal na polovico. Vendar pa je Italija po drugi strani znala v enaki meri znižati tudi uvoz, čeprav je istočasno uvažala veliko vojnega materiala.

Sankcijske države so v januarju 1936 uvozile iz Italije in njenih kolonij samo še 16 %, v februarju celo samo 6 % tega, kar so se uvažale v enakih mesecih leta 1935.

Vsled pritiska kreditne zapore in omejenega italijanskega izvoza, je Italija bila prisiljena plačevati svoj uvoz v zlatu in je njena oddaja zlata veliko večja kot pa pasivnost njene trgovske bilance. Med 20. oktobrom in 31. decembrom 1935 je oddala Banca d'Italia 909 milijonov lir v zlatu. Oddajo zlata v prvem četrtletju 1936 pa cenijo strokovnjaki na najmanj 1.092 milijonov lir. Omenjena banka je izkazovala 20. oktobra še 4.316 milijonov lir v zlatu, zlate rezerve in deviz je do aprila padlo skoraj za polovico. Višina vrednosti zlata in deviz, ki si jih je med tem italijanska vlada mogla dobiti, ni znana.

Za primer navajamo (v 1000 zlatih USA dolarjih), koliko so nekatere države uvažale italijanskega blaga in sicer:

	novembra	jan.
Država	1934	1935
Anglija	2.225	2.739
Francija	1.639	2.183
C. S. R.	643	1.050
Jugoslavija	532	372
Rumunija	414	747
Rusija	418	197
Belgija	351	529
Holandska	536	805
Svedska	312	380
Švica	1.587	1.478
Nemčija	3.641	3.676
Avstrija	442	454
Madžarska	656	471

Izvažale pa so v Italijo:

	novembra	jan.
Država	1934	1935
Anglija	2.625	856
Francija	1.991	2.374
C. R. S.	604	615
Jugoslavija	799	731
Rumunija	502	1.251
Rusija	738	453
Belgija	868	889
Holandska	645	939
Svedska	318	381
Švica	1.752	1.239
Nemčija	3.534	5.089
Avstrija	964	1.356
Madžarska	731	1.380

Italija je enako zaprla meje uvoza iz držav, ki so manj kupovale pri njej. Posebno prizadete so bile Jugoslavija, Anglija in Francija, dočim ostale države Male antante ne toliko. Poživil pa se je promet z Anglijo in Madžarsko, dočim je Nemčija na splošno nekako držala besedo, da iz sankcijske vojne noče zbirati dobička. Vloga Rumunije se ne zdi povsem jasna.

Sankcije so italijanskemu gospodarstvu navidezno prizadele zelo hud udarec. In vendar ni tako. Politični učinek sankcij pa je ničev. Italijanski povdarek, da če se ne bi bilo sprožilo sankcij, da bi jih pa v njeno korist bilo treba iznajti, pač drži. Fašistična tendenca po avtarkiji je bila z njeni silno okrepljena. Posebno kmetijstvo je postalo

mahoma modernejšje in intenzivnejše. Omogočena je nova carinska zaščita.

Ceprav se sankcije ukinejo, bomo mi posledice tega eksperimenta nosili še dolgo, poleg drugega tudi zato, ker smo agrarna država in se je italijanska agrarna proizvodnja baš radi sankcij utrčila, okreplila in postala v svojem ustvarjanju jačja, kar daje italijanski avtarkiji vedno večjo popolnost.

Drugi so bili previdnejši.

NAŠ UVOZ IN IZVOZ V I. ČETRTLETJU 1936.

V I. četrtletju letošnjega leta smo izvozili 468.201 tona blaga v vrednosti 849,4 milijonov dinarjev (lani v enaki dobi 688 tisoč 217 ton blaga za 867,3 milijone dinarjev). Po količini se je letošnji izvoz zmanjšal za 32 %, po vrednosti za 2,1 %.

V I. četrtletju letošnjega leta pa smo uvozili 250.666 ton blaga v vrednosti 1.056,3 milijona dinarjev (lani v enaki dobi pa 171 tisoč 576 ton blaga za 769,8 milijonov dinarjev). Letos smo več uvozili kot pa izvozili po količini za 46 %, po vrednosti pa za 37,3 %.

Švica je n. pr. k nam uvozila za 12,8, od nas pa kupila samo za 6,8 milijonov dinarjev.

Letos v I. četrtletju je naša trgovinska bilanca pasivna za 206,9 milijonov, dočim je lani v tej dobi bila aktivna za 97,5 milijonov dinarjev (razlika skoraj za 1/2 milijarde).

Dočim smo izvoženo blago prodali kg povprečno po 1,80 dinarjev, smo uvoženega plačali po 4,22 dinarjev. Napram razmeram za nekaj let nazaj se naše izvozno blago pocenjuje, kar uvažamo pa se obično draži. Vedno več blaga dajemo za manjši izkupiček in vedno več plačujemo, pa manj prejemo.

V marcu letošnjega leta smo za uvoženo svilo (15,9 milijonov dinarjev), za uvoženi premog (9,5 milijona dinarjev) in za uvoženo južno sadje (8,5 milijonov dinarjev) dali več kot 1/4 vsega izkupička, ki smo ga dosegli za izvožene konje, govedo in prašiče (42 milijona dinarjev).

H KONGRESU TRGOVCEV.

Na zadnjem kongresu trgovcev v Beogradu, na katerem so bili zastopani trgovski interesi cele države, je bila sprejeta resolucija, v kateri se med drugim zahteva enako obdavčenje tudi za druge v isti meri kakor velja za poklicno trgovino.

Nismo slepi oboževalci današnjega zadrževanja, a tu se moramo zavzeti zanj in povedati, da omenjena zahteva ni umestna ali, da vsaj ni dobro izražena.

V primerih, ko si šibki posamezniki v okviru zadruge želijo izboljševati svoje male življenske pogoje — država pač ne samo sme, nego mora pomagati vsaj s tem, da jih oprosti poslovnih davkov, kakor jih ji morajo dati trgovci, ki v bistvu vendar težijo za bogastvom. Tako velja tudi drugod po kulturnem svetu, kjer je socialnosti nekaj več kot pri nas.

Drugo vprašanje pa je obdavčenje takih pridobitnih podjetij, ki se sicer skrivajo pod zadržno firmo, pa ne delajo v zadržnem smislu in so navadno več ali manj, če ne popolna lastnina, pa vsaj po vplivu in dohodu domena par posameznikov, izkoriščevalcev. Taka podjetja bi se morala obdavčiti kakor poklicno pridobitna podjetja.

Končno pa menimo, da tudi za slednje zahteva ne bo imela uspeha, nego bi bilo umestnejše, za take zahtevati prepoved, odn. odvzem zadržne firme, pa mirna Bosna. Taka podjetja naj ne nosijo videza zadruge, nego naj bodo to, kar dejansko so, t. j. podjetniki, ki delajo za pravi poslovni dobiček in za obogatitve.

Kupuj domače blago!

Letošnji spomladanski Velesejem v Ljubljani

od 30. maja do 8. junija, bo obiskovalcem nudil celoten pregled naše domače proizvodnje, njenega napredka in novih izsledkov našega tvornega duha. Svoje izdelke pa bodo razstavile tudi inozemske tvrdke, zlasti onih panog, ki se pri nas še niso udomačile, kot n. pr. avtomobilska industrija. Primerno grupirano v posameznih paviljonih bodo razstavili: Strojna in kovinska, lesna in tekstilna, papirna in kemična, živilska in usnjarska industrija in obrt. Napredni naši mizarski podjetniki bodo pokazali, da zmorejo ugoditi še najbolj razvijenemu okusu in najbolj praktičnim težnjam glede stanovanjske opreme. Bogato bo zastopana tudi mala obrt. Poleg splošnega dela razstave bodo prirejene letos tudi še sledeče specialne razstave: »Sodobna gospodinja«, v zvezi z modno revijo, »Gostinska«, ki naj služi napredku našega turizma, »Avtomobilska«, katera naj v cilju razvoja motorizacije v naši državi predstavi širši javnosti najnovejše modele svetovnih znamk. Na razstavi »Živalce« pa bodo rejci malih živali: perutnine, kuncev, kanarčkov in drugih eksotičnih ptic, prikazali, kakih smernic se je treba držati pri reji teh živali.

Enkratni vstop na velesejemske prostore bo stal Din 8.—, grupe bodo imele znižano vstopnino. Velesejemske legitimacije po ceni Din 25.— bodo omogočale 20 posetov in sicer: 10 na razstavišče, 10 na veselični prostor, kjer bo bogato poskrbljeno za najraznovrstnejšo zabavo: velikomestni variete, kamor je vstop brezplačen, ples, tobogan, vrtljaki, dobro vino in jelo itd.

Posetniki velesejema bodo uživali na železnici in na zračnih linijah 50 % popust od normalne vozne cene, na parobrodih »razred za razred« in popust na tramvaju.

Poset na velesejem lahko izkoristite za ogled Ljubljane in njene lepe okolice.

Ako si pri postajni blagajni nabavite za ceno Din 2.— rumeno železniško izkaznico, ter celo vozno karto, pustite na velesejmu potrditi, se z isto karto lahko zastopni vrnete domov. Ta vozna olajšava bo v veljavi: za potovanje v Ljubljano od 25. maja do 8. junija, za povratek od 30. maja do 16. junija vključno. Po Ljubljani se boste lahko vozili s tramvajem, na katerem boste na podlagi velesejemske legitimacije imeli znižano vozno.

Pod istimi pogoji, — velesejemska legitimacija — velja 50 % popust, tudi na progah Aeroputa za časa trajanja velesejema. Prevoz ročne prtljage do 15 kg brezplačen.

Na parobrodih jugoslovanskih parobrodarskih družb velja 50 %, odnosno popust, sestoječ v tem, da se s karto nižjega razreda lahko peljete v višjem razredu.

TUDI V USNJARSKI INDUSTRIJI IN OBRTI

ki bosta letos bogato zastopani na Ljubljanskem velesejmu od 30. maja do 8. junija, velja pravilo, da se s postopnim in sistematičnim obdelovanjem pridobljenih izkustev ustvarjajo novi pogledi, ki prenešeni v delo, ustvarjajo vedno boljše in modernejšje izdelke. Letos boste naravnost presenečeni, ko boste videli v razstaviščnih prostorih ogromen napredek naše domače usnjarske industrije in čevljarke obrti!

»OD NEKDAJ LEPE SO LJUBLJANKE SLOVELE«

pa ne le radi lepot, ki jim jih je podarila narava, ampak tudi radi okusnih oblačil, s katerimi so znale podčrtati prirodno lepoto. Letošnja modna revija na velesejmu bo pokazala, kako izbornost služijo v ta namen naše domače noše in izdelki domačih mojstrov in mojstrie. Proč s tujim, ničvrednim kičem, ki ni ne prijeten za oko, niti ne ustreza našemu jugoslovanskemu značaju!

NAPOLNITE VASE VITRINE!

Steklo, porcelan, keramika, bižuterija, spada vanje. Vsakemu okusu in dnevnim potrebam, vsa-

ki denarnici in očesu primerne predmete boste našli na Ljubljanskem velesejmu od 30. maja do 8. junija. Izbira bo ogromna!

VLOGA NAŠEGA GOSTINSTVA V TUJSKEM PROMETU IN DOMAČEM TURIZMU

je nedvomno z vsakim letom značilnejša. Naša država, ki je tako bogata na prirodnih krasotah, je šele po svetovni vojni postala privlačna za tujce. Reklama, ki so jo izvedli merodajni krogi v inozemstvu, je svetu označila krasote, ki jih skrivajo naša jezera in gorske doline, naša obala in planine. Toda najboljše reklama je jalovo delo, če se poprej nismo pobrigali za udobna gostišča, kjer bi tuji za časa svojega počitka našli udoben drugi dom. Poset gostinske razstave na ljubljanskem velesejmu, od 30. maja do 8. junija, bo mnogo koristil tistim, ki bi želeli privabiti tuje v svoja gostišča.

TEKSTILNA INDUSTRIJA

bo priredila razstavo manufakture in konfekcije na Ljubljanskem velesejmu od 30. maja do 8. junija. Najrazličnejše tkanine, perilo, vezanine in čipke, doma tkane preproge in druga ročna dela iz vseh tipičnih jugoslovanskih pokrajin, posteljno perje, puh, bombaž, lan in žima v vseh kakovostih in izdelavah bodo obiskovalcem na ogled in nakup. Vrvar-ska industrija bo podala popolno sliko svojih proizvodov od najfinejših niti in tkiv do najmočnejših in najtrpežnejših vrvi.

LJUBLJANSKI VELESEJEM

od 30. maja do 8. junija, bo obiskovalcem vse-kakor nudil mnogo novega in zanimivega. Z obilico razstavljenih predmetov (strojev, kovinskih, papirnatih, kemičnih, živilskih, usnjenih izdelkov, blaga i. dr.), podajata naša domača industrija in obrt pregled o svojem delu in napredku v preteklem letu. Zlasti privlačne pa bodo za posetnike še posebne razstave: »Sodobna gospodinja« v zvezi z »Modno revijo«, ki bo nazorno pokazala, kako naj se naše gospodinjke, dekleta in deca, oblačijo in kretajo doma, v svetu, v poklicu odnosno v šoli.

RAZSTAVA POHIŠTVA IN AVTOMOBILSKA RAZSTAVA

bosta nudili bogato izbiro najmodernejših, kakovostno dovršenih in po ceni najraznovrstnejših izdelkov v skladu z novodobnimi praktičnimi izsledki arhitekture in tehnike.

RAZSTAVA MALIH ŽIVALIC

kuncev, perutnine, ptic, bo ljubiteljem in rejcem malih živali pokazala, kolikšne uspehe je mogoče doseči z večjo rejo.

Da bo pa združeno utile cum dulci — koristno z zabavnim —, se bo poleg razstavišnega prostora nahajal veselični, ki bo odprt tudi ob večerih in bo vsakomur nudil obilo prijetne zabave. Vinski oddelek, plesišča, avtodrom, vrtljaki, tobogan, vivarij z raznimi, pri nas tujimi živalmi, zlasti pa še variete na prostem, kjer se bodo vsaki dan vršile predstave, in si ga bodo posetniki velesejma lahko zastopni ogledali, vsa ta zabavišča bodo dajala veseličnemu prostoru razkošen izgled, obiskovalcem pa mnogo veselja.

Zato tudi vi ne pozabite obiskati Ljubljanskega velesejma, od 30. maja do 8. junija.

KJER SO PLANINSKE KOČE V GORAH,

nj turistov s težko obloženimi nahrbtniki. Dovolj bo, da poneseš polne denarnice s seboj in dobro vam bo. Če pa se odpravite v kraje, kjer ne čakajo gostišča na vas, se morate pošteno založiti s hrano, ki jo boste nesli seboj. Oskrbite se za take prilike le z izdelki, ki jih boste videli na razstavi izdelkov živilske stroke v okviru Ljubljanskega velesejma, od 30. maja do 8. junija. Ti izdelki niso nič slabši od inozemskih, čeprav so cenejši in domači!

NAŠA GOSPODINJA

uporabljja za pranje
perila vedno le

Hubertus mila

Perion pralni prašek

ker sta kvalitetna
domača izdelka!

Za vsakogar!

Od 30. maja do 8. junija potovanje v Ljubljano

XVI. LJUBLJANSKI VELESEJEM

Položna voznina na železnici, parobrodih, avijonih. Železniška izkaznica se dobi na odhodnih postajah po Din 2.—. Razstava industrije in obrti. Gostinska razstava (hoteli, restavracije, gostilne). »Sodobna gospodinja« — Modna revija. Pohištvo. Avtomobili. Male živali.

Razstavični prostor zavzema 40.000 m².